

[Socialministeren]

pladserne, så er det, fordi jeg føler, at arbejdsmarkedets egne organisationer har været meget tilbageholdende med hensyn til at gå ind i oplysningsvirksomheden. Det, jeg lægger op til, og det, jeg forestiller mig at vi skal nå frem til, er, at der er den samme forpligtelse til oplysning om alkohol på arbejdspladserne, som der f.eks. er i skolen. Den eneste måde, vi kan komme igennem med en effektiv oplysningskampagne på, er ved at tale til mennesker dér, hvor de er samlet. Det er i dette mere positive lys, man skal se mine bemærkninger.

Problemet er ikke utrolig stort, det vil jeg gerne give hr. Erik B. Smith ret i, men der er naturligvis et problem, og arbejdsmarkedsorganisationerne har en meget stærk forpligtelse til ikke at kaste det problem fra sig, hvad jeg mener de faktisk har gjort indtil dette øjeblik. Man talte om det i 1977, men vi er ikke kommet et skridt videre på det område.

Der er også fra visse ordføreres side nævnt spørgsmålet om udskænkning til unge under 18 år. Dertil vil jeg godt sige, at vi har en beværterlovgivning, som naturligvis skal overholdes, derom er der ingen diskussion. Der har jo været tanker fremme om, at man skulle sænke denne aldersgrænse, men det er jeg ikke tilhænger af at man gør.

Der er fra Ungdomsringens side her for nylig stillet et konkret forslag om, at man skulle give mulighed for udskænkning i mindre omfang til 16-18-årige i ungdomsklubber osv., som man også gør det på skoler, i form af et forsøg. Jeg vil godt sige som svar på det forslag, Ungdomsringen er kommet med, at vi er positive over for tanken om, at man prøver at arbejde med et forsøg på dette område, for de steder er der mulighed for at kontrollere, hvad der sker. Jeg tror, at der kan være mange fordele knyttet til en sådan oplblødning, men man må sige, at der ikke er grundlag for uden videre at indføre nye regler på dette område.

Fru Aase Olesen var inde på spørgsmålet om afgiftspolitikken som et middel til at holde forbruget nede. Nu er det ikke en skattepolitisk debat, og jeg skal derfor kun sige, at vi er et af de samfund, der har det højeste alkoholafgiftsniveau i verden. Man kan altid diskutere, om det skal være højere, men da dette ikke er skattepolitik, skal jeg ikke byde på det. Vi har et meget højt afgiftsniveau, så derfor gør jeg mig ikke forestillinger om, at

man kan nå så farlig meget længere på det område.

Hr. Tinnings bemærkninger om bryggeriernes reklame i forhold til idrætten er et spændende og kontroversielt emne, og jeg skal såmænd ikke lade være med at byde lidt på det.

Jeg forstod det sådan, at hr. Tinning selv var modstander af forbud mod reklamer, og hvis det er rigtigt opfattet, så har jeg egentlig svært ved at se, hvordan man skulle kunne løse dette problem. Jeg mener ikke, at man kan klare dette problem, medmindre man vælger den bastante løsning at forbyde reklamer i forbindelse med f.eks. udøvelse af idræt. Det mener jeg ikke kan lade sig gøre, og derfor må mit svar blive, at nok kan det påkalde nogle følelser nu og da hos visse grupper, men tilbage står, at det vel ikke er anderledes end al mulig anden reklame for alkohol, det kan jeg faktisk ikke se. Da jeg er modstander af forbud mod reklamer, bliver mit svar til hr. Tinning, at jeg ikke mener, at der skal foretages yderligere indgreb i forhold til det, der finder sted her.

Jeg kan se, at min taletid er ved at være udløbet. Som jeg startede med at sige, er det umuligt at komme hele kompasset rundt i mit svar. Jeg håber, at jeg har budt nogenlunde tilstrækkeligt på de mere principielle ting, og jeg vil gerne slutte af med at sige, at én væsentlig konklusion kan man under alle omstændigheder uddrage af denne debat, og det er for regeringen afgørende, nemlig at der stadig væk er meget bred opslutning i folketinget bag en alkoholpolitik, som er så lidt restriktionspræget som overhovedet muligt. Det er den samme konklusion, som man drog i 1977. Det er det afgørende. Vi kan diskutere detailprojekter, nye fremstød osv., men den grundlæggende holdning til alkoholpolitikken kan jeg konstatere at der stadig væk er bred opslutning bag.

Formanden:

Vi går så i gang med anden runde.

Erik B. Smith (S):

Socialministeren beskæftigede sig – ikke overraskende – med min kritiske holdning til redegørelsen, specielt på baggrund af de økonomiske vilkår, som kommuner og amtskommuner arbejder under. Jeg hæftede mig ved,